

Af Syngestykket Offerhøitiden.

Andantino.

(Myrrha)

Jeg var paa Nat...tens Hvi...le saa glad, som Bar...net

er! jeg kun...de lee og smi...le: det kan jeg nu ei meer, det

kan jeg nu ei meer! Nu tungt jeg Aande dra...ger; mig Ven...skab fry...der

ei! i Dröm-me Angst mig pla - - - - ger, og vaagen græder jeg! de Blom-ster mig ei

qvæ - - - ge, hvorved jeg för var glad; jeg vil - - de gjer - - ne le - - ge, men jeg veed

selv ei, hvad! jeg vil - - de gjer - - ne le - - ge, men jeg veed selv ei, hvad! Jeg

var paa Nat-rens Hvi- - - le saa glad, som Bar- - net er; jeg kun-de lee og smi- - - le: det

kan jeg nu ei meer! det kan jeg nu ei mee!

P. Winter.

Andantino.

Duett af Syngestykket Offerhøitiden.

(Myrrha)

Naar i dit Blik jeg sku-er, jeg fö-ler himmelsk Lyst! en hel- lig Flamme lu- - - er dybt

(Murney.)

i mit gla_de Bryst. Dæmp, Myrrha, denne Lu_e! dæmp Myrrha, denne Lu_e! os skiller Pligt og

(Myrrha)

Eed! i mig en Ven du sku_e men, Myrrha, krævei Kjerlig_hed! nei krævei Kjer_lig_hed. Du

(Murney.)

er, du er saa nær mit Hjer-te føel her, ja føel hvor stærkt det slaaer. Dets Ban_ken jeg for_

(Myrrha.)

Hvi slaaer din Barm saa kold? hvi slaaerdin Barm saa
staaer, og det er just min Smerte O Gud! jeg maa med Vold af

kold? mit Hjertes fordums Fred kun du mig kan gjen-gi-ve ja kun du mig
hen-des Arm mig ri-ve af hendes af hendes Arm mig ri-ve O Gud jeg maa med Vold af hen-des

kan gjengi-ve. Du blive! hos dig er Sa-lig-hed.
Arm mig ri-ve. O lad mig gaae. At jeg mig lös maa

bliv Elskte!   bliv Elskte!   Lad Haand i Haand os

ri-ve, be- - fa- - ler Pligt og Eed   ak slip mig   ak slip mig   Jeg maa, jeg

van- - dre ad Livets Ba- - ne ned.   vi elske jo   hveran- - dre! Lev fro ved Kjaerlig hed!   Lad

maa min Pligt ad- - ly- - de   Jeg kan ei gi- - ve, ei gi- - ve dig min Haand. jeg tør min Eed ei

Haand i Haand os van - - - dre vær lyk - - - ke - lig ved Kjer lig hed ! lad

bry - - - de, jeg tør min Eed ei bry - - - de, mig bin der alt et æl dre Baand, mig bin de æl dre Baand.

Haand i Haand os van - - - dre ad Livets Bane ned ! vi el ske jo hver an - - - dre lev

Jeg tør min Eed ei bry - - - de min Plig ei bry de, mig

Haand i Haand os van - - - dre ad Livets Bane ned ! vi el ske jo hver an - - - dre lev

Jeg tør min Eed ei bry - - - de min Plig ei bry de, mig

fro ved Kjær lig hed. Bliv dog! bliv dog! Lev, Elsk te lev
 bin de æl dre Baand. Myrrha! Slip mig! jeg tør min Eed ei bry de mig

fro ved Kjær lig hed! vi el ske jo hver an dre: lev fro ved Kjær lig hed! lev
 bin de æl dre Baand. Jeg tør min Eed ei bry de: mig bin de æl dre Baand. mig

fro ved Kjær lig hed! lev fro ved Kjær lig hed!
 bin de æl dre Baand mig bin de æl dre Baand.

Af Sygestykket: Offerhøitiden
Amina og Palmyra.

9

Allegretto.

Barn! hvis du vil be__va_re Hjer_tets Him_mel_

fred, vogt dig for El_skovs Sna_re! troe ei Mandfolks Eed! dril den fal__ske Mand, hvor du veed og kan! Ak! Myrrha

kuu, naar Kjer_lig_he_den slumrer i vert Bryst, kan Barndoms Hjer_to_fre_den skjanke Pi_igen Lyst; men naar

Am: og Bal:

El-skov vil, slukkes Glæ-dens Jld. Naar Mæn-de-ne vil gjækkes, naar Mæn-de-ne vil gjækkes,

giv dem Skjemt for Skjemt! giv dem Skjemt for Skjemt! saa snart vor Blik de tækkes, Hjertet er for-stemt.

Hjertet er forstemt! de i El-skovs Svig stedse ö-ve sig. Ja Pi-gens öm-me Hjerte

Myrrha.

ahner ei Be-drag; snart savner hun med Smerte Glædens Foraarsdag! Kindens Ro-sen - skjær blomstrer al - - - drig

Am: Pal:

meer! Hver Ungkarl er en Tiger! vogt dig for hans Klo! han med sin falske Smi-ger rø-ber os vor Re! Ei hans

Myrrha

slem-me Bid læge Aar og Tid! Meer farlig end en Ti-ger, meer farlig end en Ti-ger, er den falske Mand.

ja den fal - - - ske Mand! saa let han ved sin Smi-ger Hjertet fange kan.

Hjer-tet fan-ger han! har han det først fat, Barn-doms - - Fred! god

Nat! O da vor glæde Barn - - dom god Nat! da glæ-de Barndoms - -
Barn! hvis du vil be-va - - - re Hjertets Himmel-fred, vøgt dig for El-skevs Sna - - - re!

fred god Nat gla--de Barn---dom! da god Nat! gla----de Barn-dom da god Nat —

troe ei Mandfolks Eed. Ei hans fal--ske Ord du troe! thi han rö---ver os vor Ro.

— — — — — ja let han ved sin Smiger Hjer-tet fan--ge kan.

Hver Yngling er en Ti-ger! vogt dig før hans Klo! Ei hans slemme Bid læ--ge

Barn - - - doms-glæ-der! Barn - - - doms-glæ-der, Barn - - - doms-glæ-der, da - - -
 Aar og Tid, ei hans slem - - me Bid læ-ge Aar og Tid vogt dig

god Nat! god Nat!
 vel! vogt dig vel. Ei hans slemme Bid læ-ge Aar og Tid.